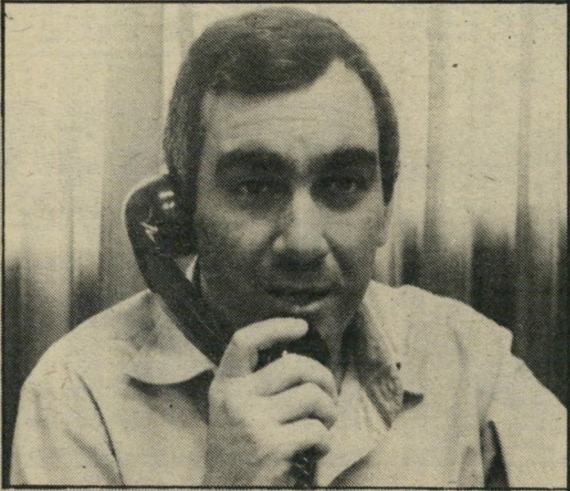

קרן-אור באפלה

כתב מישעל
לפרוט או לאו

יקבל את התפקיד אלא אם יהיה הרבר מוסכם על כל הצדדים, ובעיקר על מישעל. אם לא מישעל, רמז קרפין למקורביו, הוא רוצה לתת את התפקיד ל**ליגאל גרין**, שחזר עכשיו משהות ארוכה בחו"ל. סערה זו היא רק האשונה בסדרת סערות העומדות לפקוד את הטלוויזיה בכלל, ואת מחלקת-החדשות בפרט. למחלקה חזרו בעת האחרונה מספר רב של עובדים, שהיו בחופשת-ללא-תשלום. ויש אינפלציה רוחרת בכתבים במחלקה. קשה למצוא לכולם עבודה, וכבר התחילו לדבר על קיצוצים שיבצעו בזמן הקרוב. מיד עם שובו של **רן נחמן**, סמנכ"ל רשות-השידור, משרות-מילואים. בעיקר חוששים מפטורים העובדים החדשים במחלקת-החדשות.

סערות-רוחות התחוללה השבוע במחלקת-החדשות של הטלוויזיה, בעיקבות החלטתו של **יאיר שטרן**, מנהל המחלקה, להחליף את **ניסים מישעל**, הכתב לענייני-מפלגות. הסערה התעוררה מכיוון שמישעל נחשב כטוב שבכתבי הטלוויזיה לעניינים אלה. הוא הוכיח את עצמו לא פעם נסקופים בלעדיים, שהרעישו את המדינה בכלל ואת הצמרת הפוליטית בפרט. זכור במיוחד הסקופ שלו על הקדמת הבחירות, והראיון שערך עם **אהרון אבו חצירא**.

מישעל התבקש לעזוב את תפקידו מכיוון שאינו יכול, כך טען שטרן, להחזיק בשתי משרות: עורך מוקד וכתב לענייני-מפלגות. כתבים בכירים במחלקה איימו בעזיבת הסיקור הפוליטי. אם מישעל יעזוב את תפקידו, הרבר נעשה, כך נודע, ללא התערבותו של **אורי פורת**, היושב שיבועה על מות אמו. כשנודע הדבר לפורת, הוא הורה לעכב את השינויים עד שובו לעבודה. הוא הבטיח לעורך מבט **מיכאל קרפין**, העומד מאחורי מישעל, כי יעשה הכל כדי שמישעל ימשיך בתפקידו, ואף אמר לו: "אם היתה לטלוויזיה קרן אור באפילה, זה היה ניסים מישעל. הוא הכתב הטוב ביותר שישנו במחלקה. במקום להתחנן לפניו שימשיך, מחליפים אותו." הדבר התפוצץ מפני שמישעל רמז לפני חודשים רבים כי הוא רוצה לעזוב את התפקיד ולהתרכז במישר מוקד. אך זמן קצר אחריו הוקדמו הבחירות, וביקשו ממנו להישאר עד סיומן. אחרי הבחירות ביקש מישעל להישאר בתפקיד עד שתוקם הקואליציה. אחרי שהוקמה, וכשחזר שטרן מחופשתו, הוחלט על החלפתו.

נראה כי השבוע, כשיחזור פורת למישרו, יתקיים ברור בעניינו. בינתיים מדברים על מחליף למישעל — **רן רביב**. רביב מסתובב כבר ארבעה חודשים בחוסר-מעשה. הוא ערך בזמנו את מהדורת החדשות המצויינת כמעט חצות. שבה הינחה מרי לילה עימותים על נושאים אקטואליים. התוכנית הופסקה בגלל הוקעה-בחירות, ומנהלי הרשות והטלוויזיה אינם מתכוונים, משום-מה, להחזירה למסך. למרות ההבחירות נגמרו מזמן. רביב היה כבר כתב לענייני-מפלגות, והוא שהעביר את התפקיד למישעל כשנסע לארצות-הברית, להיות כתב הטלוויזיה שם. קרפין איננו מעוניין שרביב יקבל את התפקיד. נודע כי רביב לא

בעיתונות. הוא הועבר בינתיים למחלקת השבוע - יומן אירועים אך לא הכין עדיין כתבות ליומן.

מני פאר חוזר בשעה טובה לשעה טובה. בסדרת-פגישות, שקיים עם המנהלים המחליטים בטלוויזיה וברשות, הוחלט לחדש את התוכנית. שתהיה הפעם "יותר בידורית". התוכנית תהיה מוכנה בתחילת נובמבר. אם הכל יהיה בסדר.

ובקשר ל**רן רביב**: הוא נתון בוויכוח אחר (ראה מיסגרת).

בטלוויזיה רוטנים כי **אורי פורת** אינו מעוניין בתוכנית-ראינוט. מכיוון שהן מסוכנות מדי, וגוררות אחריהן, בדרך-כלל, תגובות נזעמות של פוליטיקאים. בעיקר מן הצד הימני של המפה, די לו, כך אומרים, בתוכנית זה הזמן וגם היא הקלטת מראש מאו שחזרה למסך, ובשיעת ההקלטה צופים בה **צביקה שפירא**, מנהל מחלקת התוכניות, ו**דודו גילבויץ**, מנהל החטיבה הרקומנטרית. מה שכתוב — בטוח.

מנחה פאר
בשעה טובה

מאחרי המיקרופון

שמירת שבת

יומיה-שבוע של קול ישראל ניצל בשבוע שעבר ברצף האחרון. **חיים זיסוביץ**, הכתב הפוליטי של קול ישראל הכין ראיון ארוך וחושפני עם השר הפורש, **זבולון המר**. קטע מן הראיון שודר ברדיו ביום השישי, ונאמר כי הראיון בשלמותו ישודר ביום השבת. מייד הודיעו כל חובשי הכיפות המקורבים לשר ולשעברו, והודיעו כי לא יתכן שראיון עם אדם רתיחל את השבת. עורך היומן נאלץ להיענות לזעקותיהם, ואחרי השמטת הראיון נשאר היומן כמעט ריק מתוכן, לפחות מבחינת זמן-השידור, והיה חישש כי יאלצו לבטל את יומיה-שבוע בכלל. **יגאל רין**, מנהל חטיבת-החדשות ברדיו וממלא-מקומו של מנהל-הרדיו, ו**איתן אלמוז**, עורך-היומן, התחילו לטלפן בייאושם לכל הכתבים המדיניים, כדי שיצילו אותם וימצאו להם ראיון חליפי. הכתבים המדיניים, רובם ככולם, הודיעו לעורכים כי הם מתיישבים בקביע בבריכת-הסנונית-הנהדרת להתראין ליומן. ברצף האחרון הצילה את היומן **שרה פרנקל**, ראש מערכת תליאביב. היא ערכה ראיון נרחב עם שימעון פרס, שהסכים להתראיין אפילו ברצף האחרון. פרנקל, שהתפרסמה לפני כמה שבועות בעיקבות סידרת מיקרים מזוירים שקרו לה במערכת (העולם הזה 29.8.84) נסעה השבוע לחופשת-התאווורות ללונדון.

כמיוחד, וכללה רק את אישור התקציב הרבעי שנתי של רשות-השידור.

אורי פורת, מנכ"ל הרשות, לא נכח בישיבה, בגלל אבל על מות אמו. אחרי שנגמרה הישיבה הנוכחים התחילו להתפזר. ביקש נתן **ברוך ממזכה ינון**, יו"ר הוועד, להישאר לדיון נוסף בעניין יישום החלטת הוועד. אחרי שעזבו רוב החברים, התבקשו גם אנשי סירת מנכ"ל (**יאיר אלוני** ואחיה) לעזוב את החדר, ונשאו בו רק מיכה ינון, **דויד אדמונד**, נתן ברון ועוזרו של ינון. חברי-הוועד הציעו כי הוועד יקיים מעקב אחרי החלטותיו. מכיוון שלטענתם רוב החלטות הוועד נשאו על הנניר.

ממנחה למנחה כוחנו עולה

כבר שבועות ארוכים מתכננים מנהלי הטלוויזיה ומנהלי-הרשות להעלות במיקרע תוכנית-אומב רשות (תוכנית ראיונות למיניהן) הקרויה **מגאונים**. יש מיספר מנחים בטלוויזיה, המסתובבים חסרי-מעשה כבר חודשים ארוכים ומחכים לתפקיד. ריכרו על **מאיר שליו**, **ירון לינדרין**, **מני פאר** ומנחים אחרים.

ליוון לונדון נמצא מוצא: הוא עומד להנחות תוכנית חדשה על סיפורים, ספרים וסופרים. התוכנית תיקרא **גרשיים** והיא תכתיב הכנה. מאיר שליו סירב להנחות תוכנית שלא תהיה לפי התנאים שלו. ושלא תכלול סאטירה. מריבותיו עם מנכ"ל-הרשות גרמו להגיגה-רבותי

שידור

צ"ש

זווית אחרת

● **לישראל סגל**, על כתבה שהראתה, סוף סוף, את המגעים הקואליציוניים מזווית חדשה ומשעשעת. ריצתם של הפוליטיקאים מן המיפ לגות הרחיות השונות אל גדולי-התורה ואל הרבנים נראתה על המסך כמו ריצה של שבטים פרימיטיביים אל כהן-הדת המעלה באוב. סגל הצליח לחשוף יפה את מה שבאמת קרה מאחורי הקלעים של המגעים. אחרי שהצופים שבעו כבר ממה שקרה לפני הקלעים, יכלו לראות את הפוליטיקאים העייפים נרדמים בישיבה על כיסאותיהם, ביחד עם אנשי-התיקשות שסיקרו את המגעים.

ישראל 1984

● **לחיים גיל** על כתבה נוגעת ללב בהשבוע -יומן אירועים שחשפה את הצד האפל של החברה הישראלית. שני האחים הצעירים מכארי-שבוע, בוגרי צה"ל וללא עבר פלילי, שניסו להתאבד (אחד מהם אף הצליח) צעקו בשתיקתם את בדיחותם ואת מחרלי הביורוקרטיה.

מאחרי המירקע

ערוץ שני

פינחס גולדשטיין (ליברלים) יגיש השבוע לאישור הנלהת הקואליציה הצעת-חוק שהכוין בעניין הקמת ערוץ שני. שיהיה נפרד מרשות-השידור. גולדשטיין מציע שאת הערוץ השני, לכשיקום, תנהל חברה פרטית, ותהיה גם אחראית להקמתו. לרעתו, כראי ששני מישרדים יטפלו בנושא, והיו אחראים עליו: מישרר-התיקשות ומישרר-האוצר.

בעבר הועלו הצעות שהערוץ השני יהיה במיגרת רשות-השידור הקיימת. **דויד אדמונד**, חבר הוועדה-מנהל, הציע הצעה זו וטען כי היא תפתור את בעיית האבטלה הסמויה הקיימת בטלוויזיה — הרבה אנשים ומעט הפקות.

יש כמה מועמדים לתפקיד מנהל הערוץ השני. אחד מהם הוא **רן שילון**, שהוא שותף בחברה מיסחרית להפקות טלוויזיה והוא גם הפיק את מישרדית-עמותת הבחירות של המערך. שילון כבר התחיל לפעול במרץ בכיוון זה. בנכון לעכשיו תוכנית-הבוקר של גלי צה"ל ראיין שילון את **אמנון רובינשטיין**, שר התיקשות החדש, ושוחח איתו בעיקר על הערוץ השני. אחרי שהסתיים הראיון ביקש שילון לקבוע פגישה עם השר החדש, אך מפאת סדרהיים הצפוף של רובינשטיין לא נקבעה פגישה כזאת.

מועמד אחר לתפקיד: **יצחק ליבני**, איש-תיקשות ותיק, מי שהיה בזמנו מפקד גלי צה"ל ומנכ"ל רשות-השידור הממלכתית.

הוועד של הוועד

ישיבת הוועד-המנהל היתה השבוע קצרה

חילול שבת

המאבק בין רשות-השידור להתאחדות-הספורט לא נגמרה. הוא רק הושעה לשבועיים במיגרת הסכם זמני שהושג בין הניצים. ההסכם הושג כאמצעות שני חברים מוועדת הכספים של הכנסת. שני החברים, **יהושע מצא** (ליכוד) ו**חיים רמון** (מערך), מונו לתפקידים על-ידי יו"ר ועדת-הכספים וממונים עליו ועדת-מישנה לצורך העניין הזה. איך מונחה ועדת-המישנה? היו"ר הקבוע של ועדת-הכספים של הכנסת הוא **אברהם שפירא**. כשהתבקש שפירא הדתי להקים את ועדת-המישנה, אמר: "איך אני, כיו"ר, יכול להקים ועדה לצורך חילול-שבת?"

כאותה ישיבה לא הוקמה הוועדה, אך בישיבה שאחריה איהר שפירא איחור דיפלומטי של רבע שעה, ובניתיים הקים ממלא-מקומו, **יצאל כהן** (לעם), את ועדת-המישנה. הכל בא על מקומו בשלום. יש חילול-שבת, אבל שפירא אינו אשם בעיני הקדוש-ביברך-הוא, אם אינו קורא מדור זה.

ועדת-המישנה ישבה עם כל הצדדים הנוגעים בדבר, והחליטה על סכום-כיניים של 12 אלף דולר לקבוצה לעונה (תחת 40 האלק, שדרשה ההתאחדות, ושיבועת האלפים. שהסכימה הרשות לשלם).

הדיון נמצא כראשיתו, ויש להניח כי יימשך לפחות עד תום תקופת-הפשרה. כל צד מנסה לעשות שרירי: לרשות-השידור אין כסף, ההתאחדות רורשת סכומים גבוהים, ו**חיים הברפלד**, יו"ר ההתאחדות, אף רמז באחת הפגישות שאם לא יגיעו להסכם, הוא ישרד בתחנת-הרדיו של

אייליב נתן. לחילופין הציעו אנשי ההתאחדות שתינתן למישרדים הסות של גופים שונים, אך זה מהווה בעיה, מכיוון שבתוכנית שירים ושערם אי אפשר לכלול פירוטמה (בגלל השבת). הכל-המצלה יגיע לכוסם, כך מסתנן. מן הבראון — כלומר מוועדת-הכספים של הכנסת, שכבר אישרה באותו היום, שבו נודו נושא שידורי הכדורגל, סכומים לא-קטנים למוסדות מילגתיים מובהקים, כגון היקב של תנועת-החרות.